

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο πατέρας του Όθωνα μετά την παραίτησή του. Ένα περίεργο γεγονός. Το πνεύμα του τρέως βασιλέως. Η επιθεώρηση στην Ελλάδα. Η πρώτη της εμφάνισής. Τα άσεμνά της και η πρότασις του άσημνου Λευκά Νάχου. Ο Γαβριηλίδης περί των καθηγητών του Πανεπιστημίου: Μιά ύπερροχη γνώμη. Η πρόληψις του κ. Παπαναστασίου. Τα πρώτα θέματα του κ. Κεκίνηου στη δημοσιογραφία, κλπ.

πατέρας του άσημνου βασιλέως μας Όθωνος, ο Λουδοβίκος ο Α΄ της Βαυαρίας, είχε παραιτηθή από τον θρόνον του στά 1848 χάριν του πρώτου γιου του Μαξιμιλιανού. Από τότε ζούσε σάν ιδιώτης στό Μόναχο, με τή συντροφιά καλλιτεχνών, ποιητών και λογογράφων. Τήν ώραία του αυτή ζωή έπάρκασε βαθεία ή έξωσις του γιου του Όθωνος από τον θρόνο της Ελλάδος.

Όταν ο Όθων έτασε στό Μόναχο, ο πατέρας του τον άράλλιασε και έκλαψαν ώρα άρκετή και οι δύο μαζί, χωρίς να πούν λέξη.

Πέρασε λίγος καιρός, όταν μιá μέρα πήγε προσκαλεσμένος στό σπίτι του Λουδοβίκου ο πρίγκιπ Βάζα, που ήταν τότε 62 ετών. Ο Βάζα ήταν ο γιός του βασιλέως της Σουηδίας και μάλιστα διάδοχος του θρόνου, αλλά δεν έπρόκειτο νά βασιλεύσει ποτέ, γιατί ο πατέρας του του είχε άφαιρέσει τά δικαιώματα χάριν του άδελφού του Καρόλου του 13ου. Τήν ήμερα εκείνη ο Λουδοβίκος είχε παραθέσει γεύμα στό γιό του Όθωνα, τον τρέως βασιλέα της Ελλάδος, σάν πρίγκιπα Βάζα και σέ άλλους ένγενηίς. Όταν οι καλεσμένοι κάθισαν στό τραπέζι, ο άσημνος, άφού τους προσεφώνησε, τους είπε γελώντας σαρωστικά και αυτά τά γεμάτα πίκρα λόγια :

—Πρέπει νά όμολογήσετε, κύριοι, πώς ποτέ δεν συγκεντρώθηκε γύρω από ένα τραπέζι μεγαλύτερα ποσιλία τύπων. Έδώ βλέπετε έναν βασιλέα, που παραιτηθή από τον θρόνον (έννοουσε τον έαυτό του), ένα βασιλέα που τόν έξεθρόνωσαν (έννοουσε τον γιό του Όθωνα), και έναν βασιλέα που δεν πρόκειται όιος νά βασιλεύσει στη χώρα του ποτέ (και έννοουσε τον Βάζα).

Τό άστείο, ήν και έξυμνο, στό βάθος του όμως ήταν πένθιμο πολύ. Έντοτος όιος όλο ο καλεσμένοι γέλασαν, μηδέ αυτός του Βάζα έξακουσμένος. Μόνον ένας δεν γέλασε, αλλά έκανε τή κεφαλί του και έκλαψε πικρά : 'Ήταν ο Όθων της Ελλάδος...

Τόσο πολύ άγαπούσε τον τόπο που βασιλευσε και τόσο ή έκθρόνισις τον είχε καταθλίψει...

Όταν πρωτογράφησε τό έλαγρό θέατρο στην Ελλάδα, σέ μορφή έπιθεώρησης, προκάλεσε και τότε θόρυβο και συζητήσεις περί ήθικης στη συντηρητική και άσπστη κοινωνία των Αθηνών. Έννοείται ότι τό άσεμνον των επιθεωρήσεων εκείνων ήταν δ,π...σεμνον μπορούσε νά φαντασθή κανείς άπέναντι των σημερινών παραστάσεων και παρουσιάσεων και των σημερινών άκουσμάτων και σηνών των έλαγρών θεάτρων. Και όμως και τό όλιγον εκείνο άσεμνον, λέγομεν, έπρόκαλεσε τότε μεγάλη φασαρία.

Τότε βγήκε ο μακαρίτης ο Λοιβάς Νάκος, ο όποιος ήταν ο έντενστερος άποφωτος της έποχής του, και έπρότεινε να...γίνή το έξής, για νά σωθή ή κατάσταση :

«Η άστυνομία, έγραψε, πρέπει νά χωρισθί τά θέατρα εις θέατρα ήθικών παραστάσεων και θέατρα άνηθικών τοιούτων. Είς τά πρώτα νά πηγαίνουν εκείνοι που έχουσι φόβο νά διαφθορουν και εις τά δεύτερα οι μη διατρέχοντες κίνδυνον, καθ...διεφθορευμένοι.

Όταν ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αργυρόπουλος παρητήθη, στά 1910, χάριν της ύγείας του, ο Γαβριηλίδης, ο όποιος τον έκτιμούσε πολύ, άν και...δεν τον έγνωρίζε, ειπε τά έξής :

τι του και ν' άνακαλύθουν κατάληκτο ότι ο μίστερ Νέβιν κ' ο Καναδός Άρσέν Λουπέν ήταν τό ίδιο πρόσωπο ! Οι άστυνομικοί βρήκαν εκεί πέρα, έκτός από διάφορα διαορηκτικά έγγραφα, κ' ένα σωρό τίτλους, που είχαν κλειστή κατά χωράς από τής διαφόρους Τράπεζες.

Κι' ή λύσις τώρα του αίνιγματος ήταν εύκολη. Ο Νέβιν έφραγε από τό γραφείο του, ντυμένος σάν έντέντιαν, και διάφορα έμπορικά του έπίθετα. Έκαινε στό αυτοκίνητό του, που τό οδηγούσε ο συννεόγος του Τζόν Ρότσερς, και κατέβαζε τό στόχιο. Έκει μέσα τότε μετακινείζον σέ άπάχη κ' ύστερα έβανε τήν έπίθεσι στην Τράπεζα που είχε διαλέξει για νά ληστέηη. Αιμέσως κατέβαν γύρωσε στό αυτοκίνητό του, που τον περιμενε λίγο πού πέρα, και δίχως νά τον βλέπη κανείς, άλλαξε ρούχα και γινόταν πάλι Άρσενος !

Μά τήν τελευταία φορά εκείνο τό άτυχο πέσιμό του τον είχε προδώσει. Περιστό εινε τώρα ν' άναρρήθ κανείς ότι ο Ούλλιαμ Νέβιν συνελήφθη ύστερα από μιá εβδομάδα, τή στιγμή που προσπαθούσε να περάσει τό σήνορα του Καναδά για νά καταφύγη στη Νέα Υόρκη.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

—Ο κ. Αργυρόπουλος παραιτείται χάριν της ύγείας του. Μεροκόι άλλου καθηγητή δεν έννοουν νά παραιτηθούν χάριν της ύγείας...του Πανεπιστημίου !...

Ο κ. Αλ. Παπαναστασίου δεν πιστεύει στις πρόληψεις, και όμως ποτέ δεν άνάβει τσιγάρο από σπύρο, από τό όποιον άναγαν άλλο δύο. Και διηγείται ο ίδιος και τήν αιτία :

Μιά φορά, στά 1926, που ήταν πρωθυπουργός, έφραγε ένα βράδυ στό Φάληρο μαζί με έναν Σουηδό μηχανικό, που είχε έλθει τότε στην Ελλάδα για κάποια έπίθεσι του κράτους. Ο Σουηδός συνουσίονεσε και από τή συζύγο του. Σάν τρέλιώσανε τό δέλινο τους, ο κ. Παπαναστασίου τους προσέφερε τσιγάρα κ' άναψε κ' ένα σπύρο και τους έδωσε ν' άνάψουν. Αμα άνάψανε, πήγε και ο κ. Παπαναστασίου ν' άνάγη και τό δέκο του τσιγάρο, οι δύο Σουηδοί όμως, άνάγας και γυναικά, τρομαγμένοι, ριζτησαν για νά τόν έμποδώσουν.

—Μη, κύριε πρόεδρε, δεν εινε σωστό αυτό που κάνετε ! τού φώναξαν.

—Πού ; ρώτησε έκπληκτος ο κ. Παπαναστασίου, γιατί δεν ήξερε τί συμβαίνει.

—Τό ν' άνάψετε από τό ίδιο σπύρο που άνάψανε τά τσιγάρα μας κ' ήεις...

—Γιατί ;

—Γιατί εινε πολύ κακό ν' άνάψουν τρεις με τό ίδιο σπύρο.

—Παραμύθια ! ειπε ο κ. Παπαναστασίου. Και γιατί εινε κακό ν' άνάψουν τρεις με τό ίδιο σπύρο ;

—Γιατί σέ κάποον από τους τρεις μας θά συμβή κάποο κακό.

—Παραμύθια ! ειπε και πάλιν ο κ. Παπαναστασίου, κ' άναψε τό τσιγάρο του τρίτος.

Κι' όμως, τήν άλλη ήμερα τό κακό συνέβη. Από κάποο άσηματο ζήτημα, που δημοσιογήθηκε στη Βουλή, ή Κυβέρνησις του κ. Παπαναστασίου καταψηφίστηκε και υπέβαλε τήν παραίτησή της.

—Από τότε, έπιλέγει ο κ. Παπαναστασίου, δεν άναψε ποτέ τσιγάρο με σπύρο που άναγαν άλλο δύο. Δεν πιστεύει τήν πρόληψιν, αλλά τήν...πράξι !...

Ο γνωστός συγγραφέας και λογογράφος κ. Διον. Κόκωνος τήν δημοσιογραφική του καριέρα τήν άρχισε, όπως και όλοι σχεδόν οι έκλεκτοί μας λογογράφοι, από τήν «Ακρόπολις» του Γαβριηλίδη.

Όταν παρναστάθηκε στην Γαβριηλίδη, εκείνος του ειπε με τήν άδωα...αγριοφρονάρα του :

—Εργάσθηκες ποτέ σου σέ έφημερίδα ;

—Όχι.

—Πού καλά. Θά σέ προσάβω. Θά διαπραγματεύσω τά...οικονομικά ζήτήματα στην «Ακρόπολις» !

Ο κ. Κόκωνος τό έχασε. Τό έχασε, γιατί τά μόνυ ζήτήματα, για τά όποια δεν είχε τήν έλαχιστή ιδέα, ήταν άκρωτός τά οικονομικά.

Επειδή όμως εκείνο τό βράδυ είχε κάνει άγνογία ο συντάκτης της «Ακροπόλεως», που κρατούσε τά πρακτικά της Βουλής, ο Γαβριηλίδης τού ειπε :

—Έννομεταξύν όμως, πήγανε νά κρατήσθ στη Βουλή τά πρακτικά.

Ο κ. Κόκωνος ήταν νεοεφεμένος τότε στην Αθήνα και όζι μόνον, καθώς ήταν φυσικό, πρακτικά δεν ήτο δυνατόν νά κρατήσθ, αλλά όποτε τους βουλευτάς έγνωρίζε, όποτε τους άκουρούζε, όποτε τά ζήτήματα.

Γιά τότο εγράφησαν τή βραδιά εκείνη τά πό περίεργα πρακτικά στην «Ακρόπολις», τά όποια όμως...κατενεύθυνσαν τον Γαβριηλίδη.

Και έτσι προσελήφθη τότε ο κ. Κόκωνος στην «Ακρόπολις». Και έτσι ή «Ακρόπολις» χάρισε έναν έκλεκτο λογογράφο στην Ελλάδα !...

Ο Ροιδής έλεγε για τής γυναίκες :

—Εινε έντελώς έστρεφμένα νού ! Χορραεις και τά μακρύτα τους μακρύλά τρέφονται αέξανόμενα από τον εγκέφαλό τους, άδυναπτοντάς τον !